

ನಾಗರಿಕತೆಯೊಳಗೊಂದು ಒಳನೋಟ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಳಗೊಂದು ಒಳನೋಟ -ಡಾ. ಜಾನ್ ಚೆಲ್ಲದುರೈ

Posted On: 07 AUG 2017 2:05PM by PIB Bengaluru

1942 ಆಗಸ್ಟ್ 8 ರ "ಬ್ರಿಟಿಷರೇ ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ" (ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ) ನಿರ್ಣಯವು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಘಟ್ಟ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಅದು ಪ್ರಪಂಚ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಮಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಸಾಹತು ಶಾಹಿ ಆಡಳಿತವಿತ್ತು; ಆಫ್ಫೀಸ್ ಪಡೆಗಳು ನಮ್ಮ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹಿಂಸೆ, ವಿನಾಶ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆದೋಹವನ್ನು ಮೀರಿ, ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನವೀಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಅದು ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿದರು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮಾನವೀಯತೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅನನ್ಯವಾದ ನಾಗರಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಆಫ್ಫೀಸ್ ಪಡೆಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪೂರ್ವ ಏಷಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಃ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಿ ಭಾರತದ ಗಡಿಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದವು. ಜಪಾನ್ ಭಾರತವನ್ನು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಆತಂಕ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಭಾರತದ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಆಫ್ಫೀಸ್ ನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಭಾರತವು ಆಫ್ಫೀಸ್ ಪಡೆಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿತ್ತು.

1942ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ ಸ್ವಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಸ್ಪಿ ನೇತೃತ್ವದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೋರಾಟದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು 'ಬಹುತೇಕ ವಿಫಲವಾಗಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿನ ದಿನಾಂಕದ ಚೆಕ್' ಎಂದು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ಪಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಭಾರತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸುವುದು ಆಗಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆಂದು, ತಾವು ಮೋಸಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಕುರಿತು ಭಾರತದ ನಾಯಕರು ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಇದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರಾಜಕೀಯ ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದೊಂದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸೋಲುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಮರಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಲಿಪಶುಗಳಾಗಿರುವ ಹನ್ನಾರ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿರದ ಯುದ್ಧವೊಂದರಲ್ಲಿ ತೊಡಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ನಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಾವು ಸೋಲಿರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮಗೂ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವುದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ವಸಾಹತು ಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ಮರುಕಳಿಸುವ ಪುರಸ್ಕಾರ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೂ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಉಳಿದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಹಕಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ಯುದ್ಧದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದರೂ, ಫಾಸಿಸ್ಟ್ ಪಡೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸೋಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತದ ಪತನಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಂಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಎದುರಾಗಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗೌರವವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು; ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವು ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಲಿ, ಆದರೆ ಹತಾಶೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ 'ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿತ್ತು. ಫಾಸಿಸ್ಟ್ ಪಡೆಗಳು ಮುಗಿದಿರುವ ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಭಾರತದ ಮೇಲಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರು, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ನೈತಿಕ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದರು. ಎದುರಾಳಿಯು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ತಿಷ್ಠಾಪನದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು; ಇದನ್ನು ಸತ್ಯದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ದೋಹವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, 1942 ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಪರ ವಹಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕೇ, ಹೌದು ಎಂದಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಜನರು ಹಿಂಸೆಗೆ ತೊಡಗದೆ ಇಡೀ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬಹುದೆ ಎನ್ನುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿತ್ತು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕರೆ ನೀಡಿದರೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದಾದ ಸ್ಫೋಟಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೊದಲು, 1941 ರಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವಿಫಲವಾದಾಗ, ಜನರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧದ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಕ್ರಿಸ್ಪಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರಉಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ, ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವನ್ನು ನಡೆಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಅಂತಹ ಆಳವಾದ ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದುದೇ "ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ" ಘೋಷಣೆ. ಆಗಸ್ಟ್ 08, 1942 ರಂದು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಗೋವಾಲಿಯಾ ಕರೆಯ ಮೈದಾನದಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು 'ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿ' ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಎಂದು ಕರೆದಲ್ಲದೆ 'ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ' ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೂ ಸಹ, ಫಾಸಿಸ್ಟರನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇತ್ತು. ಜಪಾನಿನ ದಾಳಿಕೋರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಕಹಿ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ನೈತಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು- ನಂಬಿಕೆಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಏನೇ ಆದರೂ ಭಾರತ ತನ್ನ ಅಂತಃಕರ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. 'ಮಾಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಡಿ' ಕರೆ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಒಂದು ವೇಳೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಮರಣಾಂತ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿನೋಬಾ ಅವರು ಸಹ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. 'ರಾಮ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಹನುಮಂತ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹಚರ ಕೈದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ವಿನೋಬಾ ಅವರ ಉಪವಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾವೂ ಸಹ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಒಬ್ಬ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕಠಿಣವಾದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವಿತ್ತು.

ಭಾರತದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಡೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತ್ತು. ಅಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ ಡಿ ರೂಸ್ವೆಲ್ಟ್ ಅವರು ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಆಗ ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಬಳಸಿ ಭಾರತದ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾವೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, "ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟ್ 1942ರ ಘೋಷಣೆಯು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕೃತ ಕಾರ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿಯೇ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ " ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ" ಘೋಷಣೆಯು ಕೂಡಾ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡು "ಕ್ವಿಟ್ ಏಷ್ಯಾ" ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳುವಳಿಯು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು 1942 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಎದುರಿಸಿದಂತಹ ಕ್ವಿಷ್ಕವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವು ಮಾಡಿತ್ತು.

* ಲೇಖಕ ಡಾ.ಡಿ.ಜಾನ್ ಚೆಲ್ಲದುರೈ ಅವರು ಗುಜರಾತ್ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಲಗಾಂವ್ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ) ಗಾಂಧಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಡೀನ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಲೇಖಕರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(Release ID: 1498696) Visitor Counter : 10

Background release reference

<http://pib.nic.in/newsite/efeatures.aspx>

This link will take you to a webpage outside this websiteinteractive page. Click OK to continue.Click Cancel to stop :

<http://pib.nic.in/newsite/efeatures.aspx>

